

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Beati Ignatii Martyris, Et Archiepiscopi Antiochensis, Epistola Ad Romanos.
12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

duce, ac rectore Spiritu paracleto, obtemperantes Episcopo & Presbyteris, animo firmo atque immobili: unū omnes frangentes panē, quod pharmaciū immortalitatis est (candidatem scilicet, ne mortiamur, sed in Deo uiuamus p Iesum Christū,) purgatio, amuletū. Efficiar utinā pro animabus uestris, pro q̄ eorū, quos ad honorē Dei misi estis in Syriā: unde uobis hęc scribo. Deo q̄ gratias ago. Polycarpū amo, tāquā uos. Memores estote mei, ut uestri est h̄c stus Iesus: q̄ benedictus est in secula. Orate p Ecclesia Antiochena, quæ est in Syria: unde uincit̄ ego Romā abducōr, qui sum omnīū illic fidelū postremus. Quo modo nactus h̄ac sum gratiā, ut dignus habear, q̄ ad honorē Dei in Deo patre, & in Domino Iesu, Christo, com- ritu. Etiam, atq̄ etiam Valete, Amen.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΟΦΟΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ Η οντοτητος του επιστολης.

BEATI IGNATII MAR-
TYRIS. ET ARCHIEPISCOPI.
ANTIOCHENSIS, EPISTOLA

Ad Romanos. 12.

LGNATIVS salutem in Deo
Patre, & Dño Ie. Christo plurimi-
mam, & sanctam precatur amplissima ornatæ benedictione
Dei summi Patris, & Ie. Christi
filiij eius unigeniti, nec non sanctificatæ Eccle-
siaz, & illuminatae de uoluntate dei, qui crea-
uit uniuersa: constitutæ in fide, & dilectione
Ie. Christi, dei & conseruationis nostri: quæq;
est in primario Romanæ ditionis loco, diui-
næ, honestæ, beatæ, laudabili, fideli, sanctæ, ex
cellenti in amore, ac nomine Christi. Dei q; Pa-
tris, & sancti Spiritus:) quā & saluto in nomi-
ne Dei omnipotētis, & Ie. Christi filij ei^o: uni-
tis carne & Spiritu in omnibus mādatis eius:
cumulatis, ac cōfirmatis iñ omni gratia Dei,
mūdatisq; ab omni suco. Et antea Deū preca-
tus sum, ut uidere mihi sanctissima uestra ora
liceat. & nūc multò magis, ut id possim cōse-
qui, opto atq; desidero. Vinctus enim ego in
Christo Iesu, spero equidē me salutaturū uos:
si per uos quidem licuerit, planè me perfici.
Principiū adhuc recte se haberet: modò hāc gra-

tiam conſequar, ut quod inceptū est feliciter, ſine impedimento poſsim ad finē perducere.

Terret

Terret enim me uester amor: ab eo quod ne datum
 capia, me duo. Nam quoniam uobis quidem, quid
 uelitis, in propoitu sit facere: mihi tamen, uti Deum
 cosequar, difficile erit; si, praetextu humanita-
 tis, parci mihi uos uoletis. Ego uero uos hu-
 manitati obsequi, nolim, sed diuinam uoluntati:
 ut fecistis haetenus. Nam neque ego ad cosequen-
 dum Deum, neque uos ad permittendum mihi talē oc-
 casione posthac unquam habebitis. Multo cer-
 te maiori uobis laudi tribuet, gratiusque erit of-
 ficiū, si detis operā, ut de me uerbū nullū. Vo-
 bis enim tacētibus, ego ad Deum recipiar: amā-
 tibus autem, tuentibusq; carnem mēam, denud ego
 incertis locis ac sedib; trahar. Multo rē maio-
 rē mihi gratioreq; præstabitis, si, dū ara para-
 ta est, iam iam me Deo uictimā faciat, uolē
 charitatis nomine circumstantes, laudes canatis
 Deo patri per Christū Iesum, quod Episcopū
 Syriæ dignitatuerit hoc modo in occalam
 descendere (quoniam ex Oriente me uocauerit, & te-
 stē passionū suarū ac martyre eduxerit, ut ex
 mūdo ad te peruenire) sicq; in ipsum, tāq; ue-
 rū Oriētē, resurgere. Martyriū quidem ante me
 nemini inuidistis: quin, uti perferrēt, omnis
 hortati estis. Solū ego nūc igitur peto, ut que
 aliquis docuitis, quoniam alijs præcepistis, uti hæc
 iam eadē rata quoq; mecum habeatis: tātumq;
 mihi uires cū corporis tū animi à deo postule-
 tis, ut non dicar Christianus modo sed re ipsa
 in fieri. Infenitus enim Christianus fuero, &
 dici uerē potero: tuq; certō fidelis ero, si mū-
 do nō ampli⁹ apparuero. Nihil enim, dū appa-
 ret, id dicari eternū pōt: omniaq; quæ cernū-
 tur, tēpore sustollūtur. Quæ uero nō apparēt,
 nec cernuntut ea demum uerē durabilia eter-
 naq; habent. Christianū igitur, etiā, nō persua-
 sionis op⁹ est, sed magnitudinis: Christian⁹, cū
 mūdo inuisus est. Deo gratas & acceptus est.
 Nam si de hoc mūdo, inquit, essetis, mūdus, ut fu-
 os, amaret: iā uero, de mūdo non estis, ego em̄
 uos exempti. manete, igit apud me. Ego ad oīcs
 Ecclesiás do literas, in qđ, certiores facio oīcs,
 me spōte, ac libeti animo ad mortē p̄ cauſa
 Dei accedere: modo uos me non impediatis.
 Quod eqdē rogo uos, quoniamq; ne uestis nūc
 mihi int̄pestiua, ac minimē grata accidat be-
 neuolentia: rogo, ne cibū me fieri phibeatis beluarū, quarū ego hac opera puenire ad Deum
 potero. Dei esse triticū cupio, teriq; ac moli dētib; beluarū, ut syncer⁹ siā hoc modo panis
 Deo. Imò uero ad hoc blāde, incitate beluas, ut meū sepulchrū siāt, neq; de meo corpore qđ
 quā inhumatū relinquit, qđ, dormiēt me, graue cuiquā aut molestū esse possit. Tūc autē,
 tūc uerus ero Iesu Christi discipul⁹, qđ ne reliquias qđē mei corporis mūdus videbit. Dño
 igit uelim p̄ me uota suppliciter faciat, ut istis beluis, tāquā instrumētis ad hoc mihi cōpa-
 ratis, possim fieri sacrificiū Deo. Nihil uobis, ut Petrus, ac Paulus, impero, nihil iubeo: Apo-
 stoli illi le. Christi sunt, ego autem omnīū minim⁹: liberati sunt illi, ut seruiāt nūc Deo, ego autem
 adhuc in seruitute hæreo, donec passus, siā libert⁹ Iesu Christi, & resuscitat⁹ in eo, libertin⁹.
 In

ποι μακρινών, οὐ αὐτῶν δέ λεμψύ^Θ, μηδὲν ἀπίθυμεν
ιστομόν ή μάστιγον. ἐξ συγίστων μέχρι διώμης θυσίοι
μερῷ, οἵ τις Κλεαρχός, νικήσεις ιγγείας, γῆρα-
δικός Δέλτας διωτάραις οἱ δέλται στάλικοι ταῦ-
ματοι ή στέγη^Θ, οιδηνοὶ κέρας γίνονται. φίλοις αἰδή-
ποιασιν αὐτοῖς, μᾶλλον μαδτούμοιαι· ἀλλά στρατηγοί^Θ
τε διπλασίωμενοι, ἀνάμεικτοι θηλεών^Θ εμοὶ ιδίαισασ-
τέλλονται ηγετούματοι εὐγενίναι· οὐ τούτο
λεπτόνθω, στιθόμενοι πενταφαγεῖν, δέ τοι ποτὲ πο-
τόν δειλανούμενοι σχῆμαν θήμανθο. λεγει αὐτὸν ἐπέντακτον
βελτίστω ποτε βιβλίοματι. συγγράμματα μοι ἔχετε· τού-
τα συμφέρει, ἐπειδὴ γινθώσκειν. ταῦτα ἀρχομένα μαθετήσ-
ειν, μηδὲν με γνωῶσαι πρόστιν τοῦ μορφάτων, οὐαί ιγ-
στρέζοντα τύχον· αὐτῆς ηγετούς, θηλεών τε συσά-
θος, αὐτόθιμοι, μακρεότεροι, οιορθοπομοὶ οὐειών, στρα-
τιώπαι μελέθροι, ἀλιτουργοὶ δημοτοῦ σώματος, οὐειώ-
τοις τοῦ στρέζολου επ' ἑμένερχέδωμα μάνουν ίππαντοσ
κατατύχοντες, οὐδέν γε με ὀφελόστη τὰ περιστατικά ποτό-
μορφάς επιστέλλεται· αἰενός τότες καλοὶ εμοὶ ἀπ-
τετένης οἵτισσαν γριεῖσθαι, οὐ βαστολίθει τῷπε-
ριθωτῷ τῆς γῆς· τι γαρ ὀφελεῖται αὐτῷρωτα^Θ
ιν τῷρι πόστοιν ὅλοι κερδίστει, τὸν δέ ψυχήν αὐ-
τοῦ ἀπολέσεις τῷρι κύριον ποσθό, τῷρι ψόμη, τοῦ γλυ-
πινθού διεοῦ καὶ πατερός, ιστούντη γριεῖσθαι· ἐπει-
ναι γέτει, τῷρι τάπερ οὐκέπι διασθανάντα ποτε· αὐτο-
στάτα. συγγράμματοι μοι ἀδελφοί· μη ἐμπο-
λεγεῖται μοι, εἰς τούτων φθόνοςα. ιππότης γορθὸς τοῦ π-
λιτροῦ πιεινέν, μη δελέσυτε με ἀποδανάνει· Εά-
ντετρού γορθὸς τοῦ, μη αὖτις γριεῖσθαι τούτον.^Θ τοῦ δεοῦ
κλεοντάμε τοῦ, ιστομοὺ μη κρεπίσονται· αἴφετε με καθά-
ροφθι λαβέτε, ἐπειδὴ πατεντόμενος, αὐθαπατος θεῖται
ιστομού, αἴφετε μειώστητον τοῦ πάθετος γριεῖσθαι
τοῦ με. εἴποις αὐτὸν γριαθεῖσθαι, νοσάστωθε θεῖται,
οὐδὲ συμπαθείτω μοι, εἰδὼς τὰ σωμάτωντα με, ὁ αρχικόν
ταῦταν τότρον διαπέπτεται με βολετό, οὐ τοῦτο εἰς τῷρι
κύριον γινθώμενον διεφθείρει· μηδεὶς οὖσθη τοῦ πρόσ-
την κύριον βοηθείτω αὐτῷ, μᾶλλον δέ εμοὶ πράγμα-
τες, τοτειστι τοῦ θεοῦ, μη λαλεῖται ιστούντη γριεῖσθαι, ιστο-
μού δέ πειτητάτε. βασικαίσταντι οὐ οὐκέπι μη πατει-
ται· μηδὲν εἰσιν γέγοναν μέμετον πράγματα, ταύτην τη-
τον ποτε δέ μᾶλλον πιεινται, οἷς γριαφω οὐκέπι.
τοῦ γορθοῦ γριαφω οὐκέπι, ἐρεθίτη τοῦ στρατηγοῦ γριεῖσθαι
αἴσιον. οὐκούς εἴρεται, έσαρξωται, οὐδὲ οὐκέπι γριεῖσθαι
μηδὲν φιλούση ποτε. Μέλισθρ δέ γριεῖσθαι, ἀλλόβολον γριεῖσθαι
μηδὲν μοι λέγει· Μέλισθρος πράγματος τοῦ πατερός.

in quo uinctus ego, nunc demum disco, nihil concupiscere eorum, quæcum uanitate sunt coniuncta. A Syria, uero Romam, pugna mihi cum beluis, est per mare per terras, noctes atque dies: ligatus enim inter decem leopardos deducor (quæ militaris cohors est), qui quantò à me maiori tractatur humanitate, tātò ego ab ijs crudeliori tractor asperitate. Verùm ego illorū cōtumeliā, mibi disciplinā meam statuo: nō tam in hoc iustificatus sum. O optatissimas bestias: quæ paratæ, meum corpus expectat, quas, utinā, breui tempore, ac breui spatio uidet. Evidē cūuidero, breui quoque tempore, ac celeri me impetu ut deuorēt, ipse ultrò eas pugnabo atque lacesſam: nec permittā, ut, quē admodū nō nullis metu pculsa pugnere, sic nūc me quoque territæ tagere nō uelint. & si ultro lacesſit, reformatidēt: ego manu eas ac uia ad inuadēdum cogā. Ignoscatis quæſo mihi: ego enim, quid utile mihi sit, video. Iam enim incipio discere, quām nihil me quicquā uel uisibiliū uel inuisibiliū querere, cupere ſectari deceat, modò ut leſum Christū cōſequar. Veniat in me, ueniat flamma, ueniat crux, ueniat beluarum agmina, ſectiones, dilacerationes, diſectiones oſſiū, cōcisiones mēbrorū, conminutiones totius corporis, omniaq̄ tormenta atque supplicia Diaboli: modò uti leſum Christū cōſequar. Nihil siquidē me totus orbis delectabit, nihil me imperia mundi iuuabit: mori propter Christum malo, quām omnium terrarū ſegna tenere. Quid enim utilitatis homini accedit, si toto mundo potiat, anima autē ſuę in columitate ſpolietur? Dominum defidero, ueri Dei filiū, leſum Christū: cū que-ro, qui pro nobis oppetiit & resurrexit. Obsecro fratres, uti hāc mihi ueniā detis: ne ſitī ſci licet impedimento mihi, quod min⁹ ad uitā perueniā. uita enim fideliū, leſus est. néue memori malitis: mors enim est, uiuere ſine Christo. Ne mūdo me donetis, q̄ cupiā eſſe Dei, ſinete me quæſo, purissimā illā clarissimāq̄ luce pugnere: ad quā cū peruenero, homo Dei ero. Sinete me imitatorē eſſe passionis Christi, Dei mei. Quē ſi quisquā uestrū uerè agnoscit, iſ ex

p̄dat quæso, quid sit quòd peto, meꝝq; petitionis æquitate moueat, & cūideat quæ me res
tatópere urgeat. Princeps huius mūdi, me spoliari conatur, meūq; erga Deū propositū euer-
tere: nemo igitur uestrū, cùm accuretis, huic auxilietur, sed potius mihi Deoꝝ assistat. Ne
Christū Iesum in ore habeatis, magis autē mūdum in honore. Inuidiā locū minimè conce-
datis. Quodsi uobis corā aliud persuadere conabor, ne credatis, sed fidē his potius habete,
quæ iam scribo uobis. Viuis enim prudēſq; hēc scribo: meos esse amores, meas delicias, mo-
ri propter Christū. Quicquid enim prater hūc usquam fuit amabile, ac gratū mihi, crucifi-
xum est, & morte Christi deletū, neq; alius in me superest ignis, qui aliud quicquā uel amet,
uel desideret. Aqua autē in me uiuida eructās, sic monet & sic alloquit: Agè, ad Patrē, agè.

Non

Non ego amplius delectabor cibo mortali,
neque ullis uitæ huius delitijs: panem Dei uo-
lo, panem cœlestem, panem uite, qui est caro
Christi, filij quidem Dei, nati autem posteris
temporibus ex semine Dauidis & Abrahæ po-
tum quoque eius desidero, qui est charitas
sempiterna, uitaq; perénnis. Nolo amplius hu-
manam uitam uiuere: idq; si per uos licebit,
consequar. Crucifixus sum cum Christo: ui-
uoq; iam non amplius ego, siquidem uiuit in
me Christus. Summa est hæc igitur mearum
literarum, Vos meam mortem deprecari no-
lo: illud credite, amare me Iesum pro me tra-
ditum, sicq; cogitare, Quid rependam Domi-
no pro omnibus ijs, quæ in me tam cumula-
tè contulit? Deus autem ipse ac pater, Domi-
nusq; Iesus Christus, uobis palam facient, me
hæc uera dicere. Vos tamen mecum orate, ut
ope atq; auxilio sancti Spiritus, metam felici-
ter conlequar. Non dictate carne & natura,
hæc uobis scripsi: sed suadente & consulente
Deo. Si ad passionem mihi uenire licebit, indi-
ciū uestri amoris agnoscā: si minūs, apertū
odij argumentū putabo. Mētionem facite ue-
stris precibus, Ecclesiæ Syriacæ: quæ alio pro
me pastore indiget, Domino ipso uidelicet,
qui dixit, Ego sum pastor bonus. Et certè so-
lus hic quidem, uestraq;, quam erga hūc habe-
tis, illam gubernabi charitas. Illius autē me è
numero censi, suppudet equidem: quum
haud dignus sim, uñuel extremus eorum, &
quasi abortiuus habear. Sed gratia & miseri-
coria est factum, ut sim aliquid, si Deū fuero
consequutus. Salutat uos Spiritus meus, & di-
lectio Ecclesiarum, quæ suscepserunt me no-
mine Christi, non modò uti transitum darent
quām commodissimum, sed etiam, si quæ mi-
nūs me in via cōuenire poterant, oppidatim
tamen constituerent, qui me deducerēt. Scri-
psi hæc uobis ex Smyrna per Ephesios, homi-
nes sanctissimos. Mecum est, & cum alijs multis, Crocus quoq;, homo suauissimus. Deijs,
qui in gloriam Dei ex Syria Romanam uenerunt, si, quemadmodum puto, audiuitis: uelim,
ut illis significetis, me propè adesse: omnes digni sunt Deo & uobis: æquum estigitur, uos
in nulla re illis deesse. Date IX. Calend. Septemb. Valete in perpetuum, in patientia
Iesu Christi.

Beatilgnatij duodecim Epistolarum

F I N I S.

